

GÜNAHLARDAN ÇIKIŞ YOLLARI

Soru: Günah ve bu günahlara karşı yaptığımız tevbelerde nelere dikkat etmeliyiz?

Günahlar karşısında en büyük tahassüngâhımız (sığınma yeri) olan tevbe mevzuunda, şu hususlara dikkat etmek kalbî ve ruhî hayatımız için çok ehemmiyetlidir:

1. Günah karşısındaki tepki

Bu, insanın o andaki ruhî durumu ile yakından alâkalıdır. Öyle an olur ki, işlediğiniz bir günah karşısında başınızı yere koyar, feryâd u figân eder, dua dua yalvarır, günahınızın affını dilersiniz. Öyle an da olur ki, ne ağlamalarınız ne âh u vâhlarınız sizi tatmin eder ne de feryatlarınız içinizdeki yangını söndürür. Ama ümit edilir ki, içinizde sizi sürekli rahatsız eden bu hüznü, tevbe adına, Allah katında daha makbul ve daha geçerli olur...

Çarşı-pazardan geçerken, istemeden gözünüz ağıyâra kaydığında, şayet sizde şöyle düşünceler hâsıl oluyorsa: “Ah! Ben ne yaptım! Vücudumun bütün zerrelere adedince, her an Allah’a müteveccih olmam gerekirken, bakışlarım ağıyâra kaydığı ve günah işledim. Hâlbuki gözlerimi kapayabilirdim. Yolumun uzaması pahasına daha selâmetli ve emin bir yolu

tercih edebilirdim vs.” ve hemen oralarda bir namazgâh bulup başınızı secdeye koyarak âh u vâh edip inleyebiliyorsanız veyahut içinizi kaplayan hüznle dünya size dar geliyorsa, hakikî tevbe yakalamışsınız demektir. Evet, tevbe, aslında, bir nedamet, pişmanlık ve bir iç yangınıdır.

Bu itibarla da, önemli olan, günahlarla beraber olmayı yılan ve çiyenlerle beraber olma kabul etmektir. Mü'minin günaha bakışı budur ve bu olmalıdır. Aksi takdirde günahın âkıbetinden ve neticesinden şüphesi var demektir.

Her günahın, bir iç nedametle kalbin ritimlerinin ve damarlardaki kanın cereyan ve cvelanının değişmesi şeklinde bir mukabele görmesi çok önemlidir.

2. Günahın kısa ömürlü olması

Bir yerde sürçüp günah işlediğiniz ve günah atmosferine kaydıңызda, hic vakit kavbetmeden kalkın tevbe ve istiöfar ile arınmalısınız. Arınmalı ve kesinlikle bunu tehir etmemelisiniz. Çünkü bir saat sonra sırtınızdaki bu Kafdağı'ndan daha ağır yükü, Rabbinizin huzuruna gitmeyeceğinize dair elinizde bir senet yoktur. Nezih ruhlar, işledikleri günahlardan temizlenmedikten sonra, rahat edemez ve onların özlerine uuku airmez...

Şahika

Günaha bir saniye bile ömür bağışlamak, şahsın kendi aleyhindedir. Ve bundan daha önemlisi de, Allah'a karşı yapılan bir saygısızlığa karşı, saygılı olmak demektir. Hiçbir günahın bir saniye bile yaşamaya hakkı yoktur. Zira o, tevbe ile çabucak silinmezse, kalbi ısırın zehirli bir yılan hâline gelir. Ve bir defa lekelenince de kalb artık yeni lekeler açılır. Böylece insan fasit bir daire içine düşer. Her günah yeni bir günahı doğurur ve nihayet بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ “Hayır hayır, onların kalbi pas bağladı.”⁹⁷ sırrı zuhur eder.

tnm
günah

⁹⁷ Mutaffifin sûresi, 83/14.

Bundan dolayıdır ki, insanlardaki duygu ve düşünceyi da-ima bu zemine çekip, onlara bu hakikatleri anlatmak ve onları günahlar karşısında hüşyar ve uyanık hâle getirmeye çalışmak çok önemlidir. Hatta gücünüz yeterse veya bir kuvve-i kudsiye-i vilâyetiniz varsa, günahın çirkin yüzünü onlara göstermelisiniz, göstermeli ve onları o günahlardan vazgeçirmelisiniz.

Evet, kalbi hüşyar ve uyanık, ruhu duyarlı insanlar âdetâ her günahın, beraberinde getirmiş olduğu bir iğrenç kokuyu duyar gibi olurlar.

3. Günahı kerih görmek

Günaha karşı yapacağımız tevbelerde, en önemli unsurlardan biri de günahı kerih görmektir. Kerih görülemeyen bir günahı, yılandan çiyandan kaçır gibi kaçma azmi görülemez. Kaçamayınca da bir daha o günahı işlememe azmi ve cehdi ile tevbe etmek mümkün olmaz. Meselâ, nasıl ki, elinizde çok nadide bir kristal vazo bulunsa ve siz onu düşürüp kırsanız, ellerinizi dizlerinize vurur, âh u vâh eder ve teessür duyarsınız. Aynen öyle de; işlediğiniz her günahla, elinizdeki hayat fanusunuz kirleniyor, kırılıyor demektir. O hâlde en az maddî bir kristalin kırılması karşısında duyduğunuz teessür kadar, işlediğiniz günah karşısında da teessür duymanız iktiza eder. Aksi hâlde günahı hafife alıyor ve önemsemiyorsunuz demektir.

4. Günah-tevbe dengesi

Her günah, kendi derinliği, çirkefliği, iğrençliği nisbetinde bir tevbe ister. Zira her günah zift dolu bir kuyuya düşmek gibidir. Böyle bir kuyuya düşmek çok kolaydır ama çıkmak büyük bir gayret ister.

5. Günahı günah olarak bilmek

İçimizden, günahın hükmüne itiraz adına geçen her düşünce, en az o günahı irtikâp etmek kadar günahıdır. Meselâ, zina yapan bir insanın, zaman zaman içinden: “Allah bu

zinayı niçin yasak etti? Ne güzel istifade ediyorduk!” diye geçirmesi veyahut haram-helâl demeden yemeye içmeye alışmış bir insanın, “Keşke kul hakkı diye bir şey olmasaydı ne güzel olurdu!” şeklinde düşünmesi günahı irtikâp etmekten daha büyük günahlardır.

O hâlde günahlara karşı tavır almalı ve kendimizi şöyle şartlandırmalıyız: “Ey günah, boşuna yorulma, kapılar sürmelidir; içeri giremezsin!”

Vecize

Bu mevzuda Bediüzzaman Hazretleri'nin şu teşbihi çok mânidardır: “İhlâsı kıracak esbabdan yilandan, akrepten çekindiğiniz gibi çekiniz.”⁹⁸ der. Burada yılan ve akrep tabirinin yerine aslan veya kaplan tabirlerinin kullanılmaması dikkat çekicidir. Zira aslan ve kaplan yiğitçe ve mertçe saldırır. Daha gelmeden onu hisseder ve ona göre tedbirinizi alabilirsiniz. Fakat akrep, yılan ve çıyan öyle değildir. Onların ne zaman ve nereden saldıracakları belli olmaz. İşte günah da böyle akrep ve yılan gibi kalleştir.

Şahika

Hâsılı, günahlara karşı daima teyakkuzda bulunmak mü'minin şiarı olmalıdır. Unutmayalım: *Günahlara karşı teyakkuz, Allah'a karşı vefalı olmak demektir.*

Günahı günah olarak bilme meselesine *أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا* hadisi⁹⁹ zaviyesinden de bakabiliriz. Yani kulun tekrar tekrar günah işleyip Allah'ın da her seferinde affetmesini ifade eden hadisi. Şöyle ki: Zenb ve zeneb ikisi de aynı kökten gelir. Zenb, günah; zeneb ise kuyruk demektir. Buna göre: “Günah işledim Rabbim.” diyen kul: “Ey Rabbim, ben yine bir kuyruk taktım. Şu hâlimle Sen bana ister kuyruklu bir tilki, ister insanları sokan bir akrep, istersen de kuyruğu kendinden bir yılan nazarıyla bak! İşte ben oyum.” Yani kul, günahını itirafla, kendisine bahşedilen insanî seviye, insanî makâmâtı

⁹⁸ Bediüzzaman, *Lem'alar* s.200 (Yirmi Birinci Lem'a).

⁹⁹ Buhârî, *tevhid* 35; Müslim, *teube* 29.

âdeta tezyif ve tahkir edip bir kenara attığını, iradesiyle hayvanlığı benimsediğini ve o seviyeye düştüğünü itiraf ediyor.

Günah işlediği hâlde onu sezemeyene gelince, o zaten ¹⁰⁰ *أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ* tokatını yemiş ve hayvandan da aşağı bir dereceye düşmüştür. Nitekim geçmiş yıllarda Avrupa'da gençler arasında yapılan bir anketin sonuçları, bu hükme güzel bir misal teşkil eder ki, o anketin neticesinde, Avrupa gençliğine ait tespit edilen özellikler, serseri bir sokak köpeğinin özellikleriyle aynı çıkmıştı. Zira hakikatten başka her yol, hakikatten başka neticelere götürür...

¹⁰⁰ A'râf sûresi, 7/179.